

ministeriet« — neppe vil fyldestgøres ved Lovforslagets Bestemmelser. »Hertil vilde der formentlig behøves lignende Regler som gælde i Sverige, hvorefter ingen Officer kan gøre Tjeneste i Krigsministeriet længere end et bestemt Aaremaal eller som Hærloven af 1867 fastsætter for Tjeneste i Generalstaben. Endvidere maa det anses for ønskeligt at sikre Besættelsen af de eminent vigtige Poster som Direktør og Departementschef med Mænd, der ere i Besiddelse af det fornødne Personalkendskab i Forbindelse med Erfaring og Øvelse i den højere Administration. Ændringer i de her antydede Retninger have været paa Tale i Udvalget«. Paa Grund af det sene Tidspunkt, da Lovforslaget er naaet til Landstinget, i Forbindelse med det store Antal Lovforslag, som for Tiden er til Behandling i dette Ting, har der ikke været levnet tilstrækkelig Tid til den ønskelige Prøvelse af de ovenfor berørte Spørgsmaal.

51. F. t. Lov om den militære Retsplejes Omraade og om Adgang til Anke fra Overkrigsret til Højesteret. (Forsvarsminister Krabbe) [A. Sp. 3313].

Fremsat i *Folketinget* $\frac{5}{3}$ (F. Sp. 4571). 1. Beh. $\frac{8}{3}$ (F. Sp. 4595). Henvist til Udvalg ang. F. t. Beslutning om Soldateraffæren i Odense (pag. 282).

Forslaget gaar ud paa følgende Ændringer i Lovgivningen om den militære Retspleje udover de ved Lov af 8. Maj 1908 indførte Ændringer:

1. Alle Straffesager, som ikke angaa militære Tjenesteforseelser, skulle herefter paakendes ved borgerlige Domstole og efter borgerlig Lovgivning. (Som militære Tjenesteforseelser blive indtil videre at anse de i Straffelov for Krigsmagten af 7. Maj 1881, Kapitel 4—11, omhandlede Forseelser). I Krigstid, saavel som naar den, mod hvem Tiltale eller Retsfølgning skal iværksættes, er ombord paa et Krigsskib paa Togt, er den paagældende militære Jurisdiktionschef dog berettiget til at bestemme, at en indenfor hans Jurisdiktion af en militær begaaet Forseelse, der ellers vilde være undergIVEN borgerlig Retspleje, bliver at forfølge og paakende af Krigsret. — Sigtet en militær baade for militær Tjenesteforseelse og for borgerlig Forseelse, blive Forseelserne, for saa vidt de begge ere offentlig Paatale undergivne, at paakende under een Sag. Er den Forseelse, der har givet Anledning til Under-